Súd:	Okresný súd Komárno
Spisová značka:	8C/211/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4211213208
Dátum vydania rozhodnutia:	22. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Ivana Jaďuďová
ECLI:	ECLI:SK:OSKN:2013:4211213208.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v právnej veci žalobkyne: M. K., nar. XX.X.XXXX, bytom M. na K., T. S. XXX, občan SR v konaní zastúpená JUDr. Margit Keszegh, advokátka so sídlom Komárno, Jókaiho 24 proti žalovanému: FORLIFE n.o., Všeobecná nemocnica Komárno, Mederčská 39, IČO: 37 970 933, za účasti vedľajšieho účastníka: Generali Slovensko poisťovňa, a.s. Lamačská cesta 3/A, Bratislava, IČO: 35 709 332, o ochranu osobnosti a priznanie nemajetkovej ujmy vo výške 13.000 Eur, sudkyňou JUDr. Ivanou Jaďuďovou takto

r o z h o d o l :

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 13.000,- Eur do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 2.8.2011 sa žalobkyňa žalobou domáhala, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť jej z titulu nemajetkovej ujmy sumu 13 000 Eur. Uviedla, že Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou bolo dňa 10.1.2011 konštatované, že CTG vyšetrenie vykonané dňa 25.8.2010 na gynekologicko-pôrodníckom oddelení žalovaného bolo vykonané nesprávne a následkom toho nebol stav plodu adekvátne monitorovaný. Nebola prijatá na hospitalizáciu, aj keď si to stav plodu podľa CTG záznamu vyžadoval. Pravdepodobne, že ak by bola neodkladne prijatá na hospitalizáciu ešte dňa 25.8.2010 a následne monitorovaná, nedošlo by k vnútromaternicovému odumretiu plodu. Dieťatko bolo plánované a rodičmi očakávané. Vzhľadom aj na jej vek túžila s priateľom po dieťati. Má za to, že jej bola spôsobená nenapraviteľná citová ujma, jej zdravotný stav sa zhoršil musí navštevovať psychiatra, trpí depresívnou poruchou.

Žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť, pretože nebola zistená zodpovednosť poskytovateľa zdravotnej starostlivosti za smrť nenarodeného dieťaťa. Poukázal na znalecký posudok J.. X., ktorý poukázal na ochorenie plodu a jeho pravdepodobné následky, prognózu a vývoj v prípade narodenia dieťaťa. Bolo zistené chorobné zväčšenie srdca novorodenca a bezprostrednou príčinou smrti mŕtvonarodeného dieťaťa podľa neho bolo zlyhanie činnosti srdca, jednalo sa o náhle úmrtie z chorobných príčin.

Vedľajší účastník na strane žalovaného uviedol, že mal v čase vzniku škodovej udalosti uzavretú poistnú zmluvu č. XXX-XXXXX-XX. Poistenie sa vzťahuje aj na náhradu nemajetkovej ujmy uplatnenej v súvislosti s právom na ochranu osobnosti. Pridržiavali sa vyjadrenia žalovaného. Poukázali aj na záver

pitvy, podľa ktorého nie je možné jednoznačne určiť, že pri zachovaní správneho terapeutického postupu by nedošlo k odumretiu plodu.

Súd vykonal dokazovanie vypočutím účastníkov konania, oboznámením sa s výsledkom prešetrenia podania, rozhodnutím sociálnej poisťovne, odborné stanovisko J.. T., znaleckým posudkom č. 9/2011 J.. X., č.7/2011 J.. R., pitevným nálezom, listom o úmrtí, lekárskymi správami, ostatnými listinami nachádzajúcimi sa v spise a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Dňa 24.8.2010 žalobkyňa absolvovala u ošetrujúceho gynekológa J.. T. kontrolu, kedy bola odoslaná na interné oddelenie a ORL na predoperačné vyšetrenie, na CTG vyšetrenie ku žalovanému. Bola objednaná na nasledujúci deň a dňa 25.8.2010 bolo vykonané CTG vyšetrenie. Nebola jej odporúčaná hospitalizácia, bola J.. W. poslaná domov a na kontrolu bola objednaná na deň 27.8.2010. V tento deň vykonal CTG vyšetrenie J.. I. a ozvy, pohyby neboli zachytené. Bol zistený mŕtvy plod a preto tehotnosť žalobkyne ešte v ten deň bola ukončená cisárskym rezom.

Z oznámenia Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou o výsledku prešetrenia podania zo dňa 10.1.2011 vyplýva, že CTG vyšetrenie vykonané dňa 25.8.2010 žalovaným bolo vyhodnotené nesprávne, následkom čoho nebol stav plodu adekvátne monitorovaný. Bolo konštatované, že došlo k porušeniu ustanovenia § 4 ods. 3 zák. č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti v znení neskorších predpisov.

Podľa §-u 420 ods. 1,2 Obč. zák. každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú, ich zodpovednosť podľa pracovnoprávnych predpisov nie je tým dotknutá.

Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú:

a) porušenie právnej povinnosti, b) existencia škody, c) príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, d) zavinenie.

Ad a) porušenie právnej povinnosti spočíva v existencii takého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. K porušeniu právnej povinnosti môže dôjsť buď protiprávnym konaním alebo opomenutím toho, čo malo byť v súlade s právom vykonané.

Ad b) pod pojmom škoda treba rozumieť ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom.

Z odborného stanoviska konzultanta Doc. J.. H. T., O.. Mimoriadny profesor zo dňa 16.8.2010 (čl. 53-59 v spise) vyplýva, že zdravotná starostlivosť žalovanej nebola poskytnutá správne, nebol správne vyhodnotený CTG záznam zo dňa 25.8.2010 a nebola hospitalizovaná. Je vysoko pravdepodobné, že pri neodkladnej hospitalizácii po vyšetrení a následnom zmonitorovaní plodu by nedošlo k intrauterinnému odumretiu plodu. Možno konštatovať, že iným postupom bolo možné predísť nepriaznivému ukončeniu tehotnosti zo strany plodu. S poukazom na pitevný protokol je nutné konštatovať, že bolo vyslovené len podozrenie na glykogenózu II.typu, bez možnosti exaktného potvrdenia danej diagnózy.

Znalec J.. H. X., R.. v znaleckom posudku č. 9/2011 (čl. 65 v spise) uvádza, že k pitve bolo zaslané mŕtvo rodené dieťa, ktorého telíčko a vnútorné orgány vykazovali pokročilý stupeň posmrtného natrávenia. Svedčil pre skutočnosť, že k úmrtiu muselo dôjsť v tele matky minimálne 24 hodín pred jeho porodením a takéto zmeny výrazným spôsobom limitovali pitevný nález. Z tohto nálezu vyplýva, že sa nepodarilo určiť jednoznačnú príčinu zväčšenia srdca. Zo záveru tohto znaleckého posudku vyplýva, že pri zachovaní správneho diagnostického a terapeutického postupu by nebolo došlo k asfyxii a odumretiu plodu. Dieťa by sa narodilo živé ale s vážnou diagnózou glykogenóza II. typu, ktorá veľmi rýchlo progreduje a má zlú prognózu. Väčšina novorodencov, dojčiat zomiera už v prvých mesiacoch v závislosti od stupňa postihnutia orgánov chorobou.

Zo znaleckého posudku (čl. 96 a nasl. v spise) č. 7/2011 J.. H. R. vyplýva, že k zanedbaniu zdravotnej starostlivosti došlo, pretože zhotovený záznam zo dňa 25.8.2010, ktorý bol vyšetrujúcim lekárom vyhodnotený ako suspektný (podozrivý z patológie). Uvedený záznam signalizoval ohrozenie plodu vnútromaternicovou kyslíkovou nedostatočnosťou a vyžadoval podniknutie ďalších diagnostických aj terapeutických krokov na odvrátenie ohrozenia plodu, čo sa neuskutočnilo. Jednoznačnú príčinu chorobného zväčšenia srdca sa nepodarilo určiť, pretože pitva bola urobená až po 5 dňoch dňa 31.8.2010, pretože bol pokročilý stupeň posmrtného natrávenia. Pri správnom postupe by bolo možné zabrániť odumretiu plodu.

S poukazom na vyššie uvedené súd bol toho názoru, že zo strany pracovníka žalovaného došlo k porušeniu právnej povinnosti (pri zachovaní správneho diagnostického a terapeutického postupu by nebolo došlo k asfyxii a odumretiu plodu), na základe čoho došlo ku škode (psychická ujma žalobkyne). Príčinná súvislosť tiež bola preukázaná (pri správnom postupe by bolo možné zabrániť odumretiu plodu).

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1,2,3 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Dôsledkom každého neoprávneného zásahu do práv chránených ustanovením § 11 OZ je určitá ujma. Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch (t.j. materiálnej satisfakcie) je vždy, v závislosti na individuálnych okolnostiach daného prípadu, existencia závažnej ujmy. Za závažnú ujmu treba považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky považuje za ujmu značnú.

Výška nemajetkovej ujmy sa určuje s prihliadnutím najmä na osobu poškodeného, jeho doterajší života prostredie, v ktorom žije a pracuje, závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, ako i závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Žalobkyňa s druhom čakali svoje prvé dieťa, v dôsledku nečakanej smrti ich nenarodeného dieťaťa prežíva pocit nervozity, úzkosti, smútku, zúfalstva. Sú ochudobnení o sféru prirodzených vzťahov s jedným z najbližších rodinných príslušníkov. Protiprávnym konaním žalovaného tak prišlo k nezvratnej deštrukcii medziľudských väzieb, tvoriacich základ a rámec súkromného života navrhovateľky a tým aj k zásahu do jej osobnostných práv. Vzniknutá trauma je zo života žalobkyne fakticky neodstrániteľná. Čo sa týka nemajetkovej ujmy je namieste postup a použitie § 13 ods. 2 Obč. zák., po zvážení všetkých skutočností a je namieste poskytnutie nemajetkovej ujmy vo výške tak, ako to požaduje žalobkyňa. Bolo preukázané, že udalosť, ktorá sa stala mala výrazne nepriaznivé následky na jej zdravotný stav (pravidelná psychiatrická starostlivosť pre depresívnu poruchu (MUDr. S. U. - čl. 179 v spise). Výšku náhrady súd určí s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Výšku náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch súdom neustanovuje zákon žiadne medze.

Pre určenie tejto výšky zakotvuje zákon taxatívne dve kritériá: závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy (čím závažnejšia je čo do svojej intenzity a trvania, tým vyššia by mala byť aj čiastka peňažného zadosťučinenie) a ďalej veľmi široko chápané okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo (pričom vždy musia byť zisťované okolnosti nielen na strane pôvodcu zásahu, ale aj na strane postihnutej osoby, napríklad, aký je podiel samotnej postihnutej osoby na priebehu činnosti pôvodcu vyúsťujúcej do neoprávneného zásahu). Druhé kritérium je stanovené veľmi všeobecne tým, že by malo byť uplatnené vo vzťahu ako k postihnutej fyzickej osobe, ktorá neoprávnený zásah spôsobila. Voľná úvahu súdu tu dostáva veľký priestor. Súd musí pritom však vychádzať vždy z čo najúplnejšieho skutkového stavu a opierať sa o preskúmateľné konkrétne hľadiská.

Súd mal s poukazom na vyššie uvedené, že bola preukázaná zodpovednosť žalovaného za neoprávnený zásah do práv na ochranu osobnosti žalobkyne, a to do práva na jej súkromný a rodinný život, ktorý bol smrťou jej blízkeho natrvalo narušený. Uvedená zodpovednosť

Čo sa týka druhého nároku žalobcu - nemajetkovej ujmy vo výške 10.000 eur súd žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca taktiež neuniesol dôkazné bremeno.

Podľa §-u 120 ods. 1 veta prvá OSP účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Podľa §-u 11 Obč. zák. fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

V danom prípade mali byť splnené dve zákonné kritériá: závažnosť ujmy a okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu práva.

V danom prípade žalobca nepreukázal k akému porušeniu práva zo strany žalovaného malo dôjsť a aká ujma žalobcovi vznikla. Súd opätovne poukazuje na ľahkovážne konanie nebohej manželky žalobcu, ktorá svoj zdravotný stav zanedbávala a nenavštevovala lekára a tak nepredchádzala jej zdravotným ťažkostiam.

Na základe týchto skutočností súd dospel k záveru, že zákonné predpoklady vzniku zodpovednosti žalovaného v tomto prípade nie sú a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol. Žalobca nepreukázal akú kvalifikovanú ujmu ním konštatovanú u neho postup žalovaného vyvolal, akým spôsobom sa táto ujma prejavila a aké následky jemu v súkromnom alebo spoločenskom živote vznikli.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. §-u 142 ods. 1 OSP, keď v konaní úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov, keďže si žiadne neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,

potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon rozhodnutia podľa osobitného predpisu.